

„Bol chorý istý _____ z Betánie, z dediny Márie a jej sestry Marty. Bola to tá Mária, čo pomazala Pána voňavým olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár bol chorý. Preto mu sestry poslali odkaz: „Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý.“ Keď to Ježiš počul, povedal: „Táto _____ nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.“ Ježiš mal rád Martu i jej sestru a Lazára. Keď teda počul, že je chorý, zostal ešte dva dni na mieste, kde bol. Až potom povedal učeníkom: „Podme znova do Judey.“ Učeníci mu vraveli: „_____, len nedávno ťa Židia chceli ukameňovať a zasa ta ideš?!“ Ježiš odpovedal: „Nemá deň _____ hodín? Kto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohoto sveta. Ale kto chodí v noci, potkne sa, lebo v ňom nieto svetla.“ Toto povedal a dodal: „Náš priateľ Lazár _____, ale idem ho zobudiť.“ Učeníci mu povedali: „Pane, ak spí, ozdravie.“ Ježiš však hovoril o jeho smrti, a oni si mysleli, že hovorí o spánku. Vtedy im Ježiš povedal otvorene: „Lazár zomrel. A kvôli vám sa radujem, že som tam nebol, aby ste uverili. Podme k nemu!“ Tomáš, nazývaný _____, povedal ostatným učeníkom: „Podme aj my a umrime s ním.“ Keď ta Ježiš prišiel, dozvedel sa, že Lazár je už štyri dni v hrobe. Betánia bola pri _____, vzdialená asi pätnásť stadií, a tak prišlo k Marte a Márii veľa Židov potešiť ich v žiali za bratom. Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária zostala doma. _____ povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek poprosíš Boha, Boh ti to dá.“ Ježiš jej povedal: „Tvoj brat vstane z mŕtvych.“ Marta mu vravela: „Viem, že vstane v posledný deň pri vzkriesení.“ _____ jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život.

Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ Povedala mu: „Áno, Pane, ja som uverila, že ty si _____, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet.“ Ako to povedala, odišla, zavolala svoju sestru Máriu a potichu jej vravela: „Učiteľ je tu a volá ťa.“ Len čo to ona počula, vstala a šla k nemu. Ježiš totiž ešte nevošiel do dediny, ale bol stále na mieste, kde mu Marta vyšla naproti. Keď Židia, čo boli s ňou v dome a potešovali ju, videli, že Mária rýchlo vstala a _____, pobrali sa za ňou, lebo si mysleli: „Ide sa vyplakať k hrobu.“ Keď Mária prišla ta, kde bol Ježiš, a zazrela ho, padla mu k nohám a povedala mu: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel.“

Keď Ježiš videl, ako plače a ako plačú aj _____, čo s ňou prišli, zachvel sa v duchu a vzrušený sa opýtal: „Kde ste ho uložili?“ Povedali mu: „Pane, pod sa pozriete!“ A Ježiš zaslzil. Židia povedali: „Hľa, ako ho _____!“ No niektorí z nich hovorili: „A nemohol ten, čo otvoril oči slepému, urobiť, aby tento nezomrel?!“ Ježiš sa znova zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to _____ uzavretá kameňom. Ježiš im povedal: „Odvalte kameň!“ Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: „Pane, už páchne, veď je už štyri dni v hrobe.“ Ježiš jej vravel: „Nepovedal som ti, že ak uveríš, uvidíš _____?“ Odvalili teda kameň. Ježiš pozdvihol oči k nebu a povedal: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul. A ja som vedel, že ma vždy počuješ, ale hovorím to kvôli ľudu, čo tu stojí, aby uverili, že si ma ty poslal.“ Keď to povedal, zvolal veľkým hlasom: „Lazár, pod' von!“ A mŕtvy _____. Nohy a ruky mal ovinuté plátnom a tvár obviazanú šatkou. Ježiš im povedal: „Porozväzujte ho a nechajte ho odísť!“ Mnohí z tých Židov, čo prišli k Márii a videli, čo urobil, _____ v neho.“

Počuli sme slovo Pánovo.

5. pôstna nedeľa – LAZÁROVA NEDEĽA – Homília

Bratia a sestry, milé deti. V Jánovom evanjeliu dnešnej nedele sme počuli známy príbeh o tom ako správa o chorobe milovanej osoby – priateľa LAZÁRA zasiahla Pána Ježiša na ceste do Jeruzalema. Skúsme sa na chvíľu vžiť do tejto situácie. Takáto „zlá správa“ aj nás vždy hlboko zasiahne napríklad ak sa o niekom blízkom z rodiny dozvieme že ochorel na nevyliciteľnú chorobu či rakovinu.

Vráťme sa však k evanjeliu. Kto je Lazár, ktorého choroba na smrť otriasla nielen celou Betániou ale aj srdcom Pána Ježiša? Tento týždeň sme spolu s deťmi v škole napísali veľkými písmenami jeho meno farebnými kriedami na tabuľu.

L je písmeno lásky, preto sme ho napísali jasnou červenou. Zvykneme ho písať ako výsledok rovnice o dvoch zamilovaných. Boh, ktorý je láska, nás z lásky stvoril a k nej povolal. Výsledkom spojenia človeka s Bohom je láska, ktorou nás On miloval prvý. Preto bolo písmeno, ktoré vyjavuje vzťah Boha k človeku, na začiatku nášho evanjeliového projektu.

A Písmenko „A“ je nielen na začiatku abecedy, ale aj v mene prvého človeka ktorého Boh povolal z prachu zeme a umiestnil ho v rajskej záhrade. Je vyjadrením toho, čím sa niečo začína. Napísali sme ho modrou kriedou, ktorá je v kresťanskej ikonografii farbou ľudskej prirodzenosti. Deti správne poznamenali že naša planéta, na ktorej Boh stvoril ľudí, zvieratá a všetko živé i neživé sa vo vesmíre javí ako modrá.

Z Tretie písmeno v poradí „Z“ dostalo farbu ľútosti a pokánia – fialovú. Naznačuje našu zmenu k lepšiemu, ktorej sme schopní len vtedy, keď zmiešame farbu Božej lásky (červená) s farbou človeka (modrá). Len človek otvorený na spoluprácu s ponukou Božej lásky je schopný priniesť ovocie

pokánia a svojím životom sa stať znamením ľudskej zrelosti, ktorú naznačuje písmeno „Z“ uprostred názvu projektu Kristovej radostnej zvesti evanjelia lásky k človeku.

A Štvrté písmenko je plné života ako rozkvitnutá púpava alebo zlatý dážď. No deti často krát touto sviežou farbou kreslili žiarivé slnko. Kresťania už v najstarších dobách (katakomby) znázorňovali Spasiteľa so svätožiarou okolo hlavy v podobe slnečných lúčov. Pravé „Svetlo sveta, ktoré prišlo na túto zem“ (Izaiáš) je pre človeka nový Adam – Ježiš Kristus. Okolo neho môžeme v živote slobodne roztočiť celý kolotoč hodnôt, na ktorých nám skutočne záleží, ak sa necháme prežiarit' lúčmi jeho milosrdenstva a lásky. Je to veľký dar, ktorý si nedokážeme zaslúžiť... lebo práve v tej chvíli nekonečne dobrý Boh Otec ňou prežaruje naše rany a jazvy po hriechu.

R Posledné písmenko „R“ je symbolom radosti a nádeje. Tá vznikne vtedy, ak farbu našej prirodzenosti (modrá) zmiešame s farbou Kristovej milosti (žltá). Spojením modrej a žltej vzniká na konci nášho evanjeliového projektu zelené písmeno. Jeho farba symbolizuje kresťanskú nádej. Je to nádej na život, ku ktorému nás volá Ježiš Kristus: „Lazár, pod' von!“ Naša choroba, náš ľudský hriech, ktorým sme nakazili svet, nie je na zánik a večnú smrť; ale je predurčený na Božiu slávu, aby sa zjavila jeho nekonečná láska. Dnešné spoločné zamyslenie o projekte Ježišovho priateľa Lazára zakončím zvolaním, ktoré budeme už o pár dní počuť spievať na Bielu Sobotu v noci po celom kresťanskom svete: ***O felix culpa, quæ talem ac tantum meruit habere Redemptorem! Ó, šťastná vina, pre ktorú k nám prišiel taký vznešený Vykupiteľ!*** Amen.

D.Ú. *Doplň chýbajúce slová v evanjeliu a ku každému farebnému písmenku napíš čo ťa oslovilo z dnešného evanjelia, alebo kázne. Ak sa ti to zdá ťažké popros ocka alebo maminku aby ti s tým pomohli; deti po 1. Sv.prijímaní nájdú správne odpovede v Novom zákone. Najmenší môžu vyfarbiť obrázok ako omaľovánku... ☺*

L

A

Z

H

R

